

Nogometni klub «Junak» rođen je 18.srpnja 1916.godine i njegov prvi predsjednik bio je ugledni građanin Ante BROŽ. U mnogim zapisima novijeg doba kao datum prve utakmice stoji 16.kolovoza 1916.godine što nije istinito. Naime točan datum je ipak 15.kolovoza 1916.godine na dan Velike Gospe. Prema usmenoj primopredaji gospode Mirka Kačića(prvi kapetan Junaka), Frane Kalafatića te Petra Markovića dugogodišnjem tajniku Marijanu Travizziju, Junak je uistinu osnovan godine kako smo naveli i podaci su točni, s tim da su već 1912.godine studenti u ljetnim mjesecima igrali nogomet, ali klub još nije bio osnovan.

Ime kluba dobilo je odgovor u rečenici: Kad Split ima Hajduka onda Sinj mora imati Junaka».Odmah od samih početaka dakle birano je današnje ime Junak čija je boja dresa kao i danas bila plava s napomenom da je svoje prve utakmice klub odigravao u bijelo crnoj kombinaciji zbog siromaštva naime nije se odmah moglo nabaviti dresove plave boje. Prvo službeno igralište sinjskog nogometnog kluba bilo je na prostoru današnjeg Tripalovog voćnjaka gdje je jednom prilikom održana (sjetit će se oni najstariji) olimpijada sportova za Veliku Gospu. Današnje igralište Junaka kako ga od nastanka sinjani nazivaju nekada je bilo Pazarište.

Godine 1934 na godišnjoj skupštini zbog naglašene nemoralnosti rukovodećih ljudi u društvu slika se prenijela i u sam klub pa se članstvo pobunilo i zatražilo promjene. Angažmanom nove uprave u samo godinu dana broj prijatelja kluba i novih članova je enormno porastao u 1936 i 1937 godini. Iako su to bile godine velike svjetske krize sinjani su kao nekada dotada znali da im klub znači mnogo više od najdraže igračke, naime Junak je od nastanka bio klub većinom siromašnijih slojeva društva.

JUNAKOVE PLAVE NOĆI

Kao što svaka sportska udruga koja imalo drži do sebe ima svoj dan ,dan kada se slavi i osvrće na sve dobro i loše što je pratilo klub u nekom razdoblju Junak je po boji svoga dresa svoju večer druženja igrača ,uprave navijača i prijatelja nazvao «Plavom noći». Na tim jedinstvenim druženjima okupljala se sama krema društva. Danas kada je Junak poživio i svoju 85 godinu postojanja» Plave noći» nema, pa nema. Nije bitan razlog ili ime ili odgovornost, bitno je to što veliki jubilej sasvim malog kluba ne smije proći kao da i ne postoji. No ostavimo za trenutak osobna promišljanja.

Važno je znati da je sinjski nogometni klub 1939.godine svladao veliko ime hrvatskog nogometa, splitskog Hajduka i to rezultatom 1:0 ;gol je postigao Barišić a u velikom slavlju navijača i vječnoj radosti uspjeha ostat će upamćeno da su povodom ove velike pobjede u zrak letjele cipele, šesiri i da je cijeli grad bio mogli bismo opisati u modernoj riječi «ludilo».

U godinama u kojima se približavalo svjetsko zlo rata Junak je preživio i opstao unatoč teškim trenucima. Već 1946.godine zbog nedostatka sredstava Junak nije mogao putovati na megdan nogometašima Visa u razigravanju za prvaka Dalmacije pa su Višani bez borbe postali prvaci, jednostavno nije bilo sredstava za put. U takvim okolnostima klub je živio desetak godina ali se nikada nije gasio i uvijek je bio mjesto okupljanja velikog broja mladih što i opravdava smisao postojanja kako prije danas još i više. Spomenute godine iako je Junak izgubio prvo neslužbeno prvenstvo Dalmacije u svoje redove dobio je neumornog sportskog entuzijasta Marijana Travizzija koji i danas djeluje u klubu iako je već pola stoljeća prošlo od njegovih prvih funkcija.

Za svoju 40 godišnjicu postojanja 1956.godine osnovan je odbor za proslavu koji je obnovio svlačionice te travnjak sinjskog igrališta. U tom periodu klub se s manjim ili većim uspjehom natjecao u

Dalmatinskoj zonskoj ligi –Split. Jedna od važnijih godina uspjeha je svakako 1968.godina kada je klub osvojio drugo mjesto te stekao pravo natjecanja za prvog amaterskog prvaka Hrvatske. U daljnjem razigravanju Junak je pobjedama osvojio prvo mjesto i postao amaterskim prvakom Hrvatske što mu je omogućilo da se natječe za amaterskog prvaka Jugoslavije.

Organizaciju turnira uspio je dobiti naš klub ali nije postao prvakom naime bio je ukupno treći što je svakako i u današnjim razmjerima veliki rezultat s obzirom kakva je konkurencije bila u bivšoj državi. Bio je to period koji će zlatnim slovima ostati upamćen u srcima i sjećanjima mnogih žitelja Sinja i ovoga kraja. Naime godine koje su prethodile ostat će godine najvećih dometa ovoga kluba. U sezoni 1969/1970 Junak je osvojio prvo mjesto i nije uspio proći putem kvalifikacija u drugu saveznu ligu.

MIRKO JOZIĆ-nogometni pedagog i trener

Razočarenje nije dugo trajalo jer su uprava i igrači već u narednoj natjecateljskoj sezoni 1970/1971 osjetili najveće radosti uspjeha. Sinjski Junak postao je prvakom i članom druge nogometne lige bivše države pod vodstvom igrača i trenera Mirka JOZIĆA, koji je naprosto preporodio klub i koji je koje li slučajnosti naš aktualni izbornik Hrvatske nogometne reprezentacije, koja će u lipnju 2002.godine braniti 3.mjesto sa svjetskog nogometnog prvenstva iz Francuske osvojenog 1998.godine.Poslije plasmana u drugu ligu Jozić je prestao igrati te je postavljen zbog svoga rada i rezultata, za instruktora u NSH-e danas HNS-u. Poslije godina i godina sistematičnog i postupnog rada Mirko Jozić je postigao fantastične rezultate od kojih najviše sija prvak svijeta s mladom reprezentacijom bivše države čiju su okosnicu sačinjavali upravo igrači koji su hrvatskom nogometu podarili broncu u Francuskoj

(Šuker,Boban,Jarni,Prosinečki....).Nije to sve od Jozića, njega svjetska slava i profesionalni nogometni kruh vode u južnu Ameriku točnije u Čile gdje je nekoliko puta postao prvakom te zemlje s klubom Colo-Colo. No iznad svega za nas najvažnije Junak iz Sinja prvi je veliki trenerski uspjeh aktualnog izbornika Hrvatske nogometne reprezentacije. Vratimo se za trenutak velikom uspjehu Junaka u kvalifikacijama za uspješni ulazak u drugu saveznu ligu pod vodstvom Mirka Jozića. Naime zbog tog uspjeha u gradu Sinju priređen je veličanstveni doček nogometašima koji su se vraćali iz Čakovca. Prema kazivanju svjedoka i pisanju dnevnog tiska na sinjskoj pijaci pobjednike je dočekalo 10 000 razdraganih simpatizera, prijatelja, patriota. Bili su to dani ponosa i slave.

TRENERI KOJE SINJ PAMTI

Uvijek je sjediti na Junakovoj klupi bilo teško kako prije, tako i danas, ipak ovom prigodom spomenut ćemo nekolicinu onih koji su ovaj klub najviše zadužili što svojom odanošću, što svojim rezultatima. Ivo MRČIĆ bio je trener i mnogo više od trenera u klubu. Dovoljno bi bilo spomenuti podatak da je spomenuti gospodin neprekidno na klupi Junaka proveo 9,5 godina i to najvećim dijelom, iz čiste ljubavi bez ikakve naknade za svoj rad(to danas više nije moguće o.p Glavan). Đorđe GRUBIŠIĆ-Kajo te Filip PAVIĆ-Prki trofejni su treneri sinjskog kluba koji su ostavili veliki pečat svojim radom. Ivica OBILINOVIĆ-Ive ostao je tiha patnja mnogih sinjana i onih prijatelja baluna koji su znali cijeliti koliko je ovaj čovjek volio mlade i koliko im je davao sebe. Ivica Obilinović ostao je neizbrisiva sinteza svega onoga što Junak nije imao a što mu je potrebno i danas. Od nastanka kluba pa sve do današnjih dana zabilježeno po godinama kroz klub je prodefiliralo više od 9000 igrača i članova uprave. Postavljati pitanje treba li nam klub Junak, besmisleno je, no kakav?

U vitrinama kluba danas ima preko 250 trofeja koje su svojim trudom u klub donijele sve generacije junakovaca. Kako je klub na veličanstven način ušao u drugu saveznu ligu te ekspresno iz iste i ispao, klub je s prosječnim natjecateljskim učinkom djelovao u Dalmatinskoj zonskoj ligi sve do druge polovice osamdesetih koje otvaraju novu blistavu stranicu njegove povijesti. Sinjski nogomet doživljava veliku kolektivnu euforiju 1987.godine kada odlična momčad Junaka najprije osvaja prvo mjesto i osvaja Županijski nogometni kup da bi nesretno ispao u kvalifikacijama za ulazak u međurepubličku ligu protiv Radnika iz Velike Gorice na jedanaesterce. Dotad nijedna generacija plavih dečki nije uspjela u istoj sezoni osvojiti kup i prvenstvo. Nije zanemarivo spomenuti da je u trenutku kada je Junak promašio odlučujući jedanaesterac u gledalištu u kojem je bilo 5000 ljudi nastao dvominutni tajac koji se pretvorio u gromoglasni pljesak fantastične i objektivne sinjske publike kao nerazdvojne podrške svojih-svojima, ali i gostima što nije zanemarivo. S dodatnim kvalitetnim radom i odricanjem Junak je i slijedeće sezone 1988/1989 godine osvojio ponovno prvo mjesto te se plasirao u kvalifikacije za ulazak u Međurepubličku ligu. U maratonskim kvalifikacijama u tijeku 21 dana odigrano je 7 utakmica od čega 6 kvalifikacijskih i jednu prvenstvenu na putu do statusa novog međurepubličkog ligaša kako se nazivala treća liga bivše države. Junak je u kvalifikacijama pobijedio najjaču generaciju glavičkog Borca u dvije utakmice ukupno 4:0 što je samo mali pokazatelj današnjim generacijama koliko je kvalitetan nogomet bio na tako malom prostoru ,BSK Česmu iz Bjelovara ukupnim rezultatom 3:2, te u finalu zagrebačku Trešnjevku ukupno je bilo 3:3 ali je presudio Junakov gol u gostima. Oko 4000 navijača iz Sinja pratilo je veličanstvenu finalnu utakmicu u zagrebačkoj Grabi (igralište Trešnjevke) uz suđenje poznatog suca Veselka Bebeka

koji je, da nije bilo velikih Sinjskih Maligana odlučio domaćinima sasvim pomoći. Sportsko navijanje ovog perioda ostat će lijepa uspomena generacija sinjskog kluba. Junak postavši Međurepubličkim ligašem zapravo je pronašao najljepše mjesto natjecanja sukladno svom imenu i tradiciji, naime natjecao se s klubovima kao što su Zagreb, Karlovac, Kopar; Zadar, Šibenik, Split, Orijent, Neretva ...Potrajala je ta nogometna idila sve do početka rata u Hrvatskoj i okolnosti su naravno sve promijenile...

NOGOMETNI JUNAK U HRVATSKOJ SAMOSTALNOJ DRŽAVI

Početak rata donio je reorganizaciju natjecanja i odvajanje nogometnog saveza u Hrvatski nogometni savez. Junak je prema reorganizaciji pripao u drugu HNL-u od čega je najzanimljivije spomenuti da su pojedini igrači izravno s ratišta dolazili na odigravanje utakmica i to će biti vrijeme u kojem rezultat s obzirom na okolnosti nije niti bitan. Važno je spomenuti da su klupske prostorije u bombardovanju nastradale a da je na samo igralište ispaljeno ukupno 16 granata neprijatelja. Aktualni ekonom kluba Goran Romac jedva je preživio jedan od napada bombardiranja te je živi svjedok istine koja nikada ne smije zatomiti u hrvatskom čovjeku. U sezoni 1993/1994 dolazi do nove reorganizacije unutar HNS-a te Junak pripada u treću HNL-u te već godinu poslije 1994/95 postiže zapažene rezultate i osvaja prvenstvo što je najveći uspjeh u Hrvatskoj državi. U odlučujućoj utakmici Junak pobjeđuje žrnovničkog Mosora rezultatom 2:0 te se novom reorganizacijom kao prvak plasirao u 1.B ligu HNS-a. Kako je savez ponovno reorganizirao sustav natjecanja Junak se administrativnim putem vratio u 3.HNL-jug gdje se natječe i danas(postoji razmišljanje mnogih da Junak zaslužuje drugu ligu ali se zbog neambicioznosti

sredine i pojedinaca ne miče s mjesta osim pukog preživljavanja zbog financijskih problema). Najsvježiji trofej u vitrinama Junaka je osvojen Županijski nogometni kup u sezoni 1999/2000. Junak je u Žrnovnici pobijedio tada favoriziranog domaćina Mosora koji je te godine proglašen najboljim amaterskim klubom evrope što nije zanemarivo, ali isto tako ukazuje gdje je sinjski nogomet danas u odnosu na dane gdje je nekada bio. U protekloj natjecateljskoj sezoni Junak je osvojio treće mjesto, ove sezone također je u vrhu no ljubitelji nogometa u Sinju ne zanima odveć gostovanje u Srinjinama bez uvrede dragim Srinjincima Junak može i mora stepenicu više na gostovanja u gradske sredine s dugogodišnjom tradicijom. Svemu spomenutom treba nadodati da je sinjski nogometni klub od nastanka do današnjih dana iz svog pogona izbacio desetke prvoligaških igrača, reprezentativaca u svim kategorijama kao i da u ovom trenutku ima u svom pogonu preko 200 registriranih mladih igrača.